
Halkın Özlediği Demokrasi TKP'siz Olamaz

TKP

TÜSTAV

HALKIN ÖZLEDİĞİ DEMOKRASİ TKP'SİZ OLAMAZ !

TÜSTAV

Herausgeber
ERMIS Verlag

Postfach 101016
4300 ESSEN 1

Offset Druckerei
B. Ronnes
4190 Kleve

"Hayır efendiler, hayır!

Komünist Partisi bir varlıktır. Bu parti yasalara göre kurulmuştur. Onu yasaklamaya hakkınız yoktur. Türkiye Komünist Partisi sınıfsal bir varlıktır. O, Türkiye işçi ve köylülerinin partisidir. Bu sınıflar yok edilemez. Partilerini yok edemezsiniz. Komünist Partisi uluslararası bir varlıktır. Uluslararası proletarya ordusunun Türkiye'deki bir koludur. Uluslararası bu ordu var oldukça, siz o partiyi yok edemezsiniz. Bunun için Meclisten bir kanun çıkarsanız bile hiç bir şey yapamazsınız. Bizim işçi ve köylülerimizin partisi, bizim sınıflarımız gibi daima ayakta duracaktır. Partimizi yasaklamak, gazetelerimizi kapatmak ve arkadaşlarımızı zindanlara doldurmak Avrupa emperyalistleriyle pazarlıklara girişmek yolundaki tutumunuzla bağlıdır. Komünistler politikanızın içyüzünü halka açarak maskelerinizi yere düşürmektedir."

TKP MK Bildirisi'nden - 12 Eylül 1922

YURTTAŞLAR,

Geçtiğimiz günlerde Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde sona eren TKP Davası'nda 200'ü aşkın yurtsever 17 yıla varan ağır hapis cezalarına çarptırıldı. Askeri mahkeme bu yurtseverlere partinize üye olduklarını öne sürerek, faşist 141 ve 142. maddelere dayanarak bu cezaları verdi. Böylece 12 Eylül 1980'den bu yana TKP davalarında uzun hapis cezalarına çarptırılan işçilerin, sendikacıların, aydınların, öğrencilerin, ilerici kadınların sayısı 1000'e yaklaştı. Hala yeni yeni tutuklamalar yapılmakta, işkenceler uygulanmakta, yeni yeni TKP davaları açılmaktadır.

Komünist Partisi'nin yasaklı olduğu, insanların Komünist Partisi'nin görüşlerini benimsedikleri için tutuklandığı, işkence gördüğü, bu görüşler doğrultusunda politik faaliyet yürüttüğü için yıllarca zindanlarda tutulduğu, hatta öldürüldüğü bir ülkede hiç kimse demokrasi olduğunu öne süremez.

TKP'ne karşı en ağır baskıları uygulayanların, en kaba yalanlarla Partimize karaçalmaya yeltenenlerin, gerçek yüzleri her geçen gün daha açık ortaya çıkıyor. "Bütün yaptıklarımız 12 Eylül öncesi terör ortamına geri dönülmesini önlemek içindir" diyenler, terörizmin elebaşı faşist Türkeş'e kadar bütün MHP'lileri serbest bırakıyor, devlette bunlara önemli görevler veriyorlar. "Atatürk'ün yolundayız" diyenler, ülkemizi Amerikan emperyalizminin eline teslim ediyor, Ortadoğu'nun Hong Kong'una çeviriyorlar. "Enflasyonu önleyecek, işsizliği azaltacağız" diyenler, halkımızı kuru ekmeğe muhtaç duruma sokuyorlar.

Ankara'da ve öteki sıkıyönetim mahkemelerindeki TKP davalarında yargılanan yurtseverler bütün bunlara karşı çıktıkları, halkın çıkarlarını savundukları için ağır hapis cezalarına çarptırılıyorlar. TKP'ne halka kurtuluş yolunu gösterdiği için vargüçleriyle saldırıyorlar. Halk gerçekleri görmesin, kendi geleceğini kendi ellerine almasını öğrenmesin diye TKP yasaklı tutuluyor.

Ulusal egemenliği yok edip, bir avuç Amerikan uşağının ve vurguncu kapitalistin azınlık diktatörlüğünü kuran Evren, 23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı'nda, ulusal egemenliği, demokrasiyi, ulusal bağımsızlığı savunan güçlere bir kere daha en ağır sözlerle saldırdı, tehditler yağdırdı, yüzkarası rejimini savunmaya çalıştı. Evren demokrasi güçlerinin gerilememesinden, halkın

şimdi demokrasi istemine daha çok sarılmasından korkuya kapılıyor. Onun tehditleri, yalnızca diktatörlüğün zayıflığını gösteriyor.

TKP sürekli baskı ve koğuşturma altında olmasına rağmen, herşeyi göze alarak demokrasinin kazanılması için savaşımı sürdürüyor, sürdürecektir. Bu savaşım ancak bütün demokrasi isteyen güçlerin birleşmesiyle kazanılabilir.

TKP demokrasiden yana olan herkesi TKP üzerindeki baskılara karşı çıkmaya, yurtseverlere verilen ağır hapis cezalarını protesto etmeye, mahkumiyet kararlarının bozulması için seslerini yükseltmeye çağırıyor. Demokrasiyi gerçekten kazanmak için bu zorunludur Komünistler kendi çıkarları için değil, halkın çıkarları için savaşıyorlar. Evren-Özal yönetiminin antikomünizmi yalnızca komünistlere değil, halkın çıkarlarını şu ya da bu ölçüde savunan herkese yöneliyor.

Yurttaşların istedikleri partiye üye olma, istedikleri partiye destekleme özgürlüğü için savaşım verilmeden, diktatörlüğü geriletmek, demokrasiyi kazanmak olanaksızdır.

HALKIN ÖZLEDİĞİ DEMOKRASİ TKP'SİZ OLAMAZ.

30 Nisan 1985

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ**

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde 1982 yılından bu yana görülmekte olan TKP davası sonuçlandı. 220'nin üzerinde komünist ve ilerici ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Geçen beş yıl,(çoğunluğu 1981 yılından bu yana diktatörlüğün zindanlarındaydılar) işkence ve zorbalığa karşı savaş demekti onlar için. TKP davalarında yargılanan komünistler, ilerici, yurtseverler bu davalarda göğüslerine asılan "sanık" tabelasının, tarih önünde "işçi sınıfının halkının, ülkesinin çıkarlarını savunmaktan sanık olmak" anlamı taşıdığını iyi biliyorlar.Onlar egemen güçlerle göğüs göğüse bir çarpışmanın söz konusu olduğu bir cephede savaştılar, savaşıyorlar.

TKP davalarının bir çoğunun karara bağlandığı siyasi polisin yeni TKP davaları için "ter döktüğü" bu günlerde diktatörler, göstermelik bir parlamento, sahte bir demokrasi görüntüsü altında erklerini sürdürüyorlar. 12 Eylül'ün ilk günlerinde terörün sorumluları olarak tutuklanmış olan faşist parti MHP'nin önderleri, militanları çoktan salıverildiler. Onlar yalnızca yeniden halkın başına bela olmak "özgürlük"lerine kavuşmakla kalmadılar, devletin çeşitli kademeleri, iktidar partisinin köşebaşları da kendi lerine sunuldu.

6 Kasım "seçim"lerinden sonra hükümeti kuran Anavatan Partisi'nin lideri Özal beş yıldan bu yana halkımızı her gün artan ölçüde yoksulluğa iten, açlığı, sefaleti yaygınlaştıran ekonomik politikanın yürütücüsü olarak daha köklü yıkım politikaları, yeni yeni ulus ve halk düşmanı kararlar üretme çabası içindedir. Generallere, ABD emperyalizmine canla başla hizmet ediyor.

Amerikan emperyalizmi, yeryüzü artık yeterince nükleer silahla doldurulduğu, silah tekellerinin kasalarını doyuracak ölçüde silah üretimi için bundan böyle yeni alanlar bulmak gerektiği için , yüzünü gökyüzüne çevirdi. Uzayın silahlandırılması projeleri, uzaydan yeryüzünü yok etme planları, bunun için ayrılan dev fonlar şimdi silah tekellerinin iştahlarını kabartıyor. İki cephe var bugün yeryüzünde : Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin, dünya komünist ve işçi hareketinin, barıştan yana tutum alan hükümetlerin ve partilerin çabaları, genişleyen, etkisini artıran dünya çapındaki barış hareketi bu cephenin bir tarafıdır. Öteki tarafta, ABD ve NATO başları, Reagan'ın savaş planlarına gönülden onay veren, dünyanın

çeşitli yörelerinde onun adına bekçiliğe, jandarmalığa soyunanlar, çeşitli ülkelerde halklarına kan kusturan diktatörlükler yer alıyor.

Bu karşıtlık ülkemiz için de geçerlidir. Bir yanda ABD emperyalizminin savaş kışkırtıcısı politikasına hizmet eden, gerinliği tırmandırmak için üzerlerine düşen görevleri hevesle yerine getirenler, bunun karşılığında zorba yöntemlerini sürdürmek için ABD'den biraz destek, biraz dolardan başka bir şey istemeyenler, öte yanda barış isteyen, demokrasi isteyen, ekmek ve özgürlük isteyen halk.

Türkiye Komünist Partisi'nin üyeleri ve yandaşları, ilericiler, demokratlar, dünyada ve ülkemizde bu iki cephenin savaşının ön saflarında yer aldıkları için, işçi sınıfının, emekçi halkın çıkarlarını savundukları için, barış, demokrasi, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme uğrunda savaştıkları için tutuklandılar. TKP davası "sanıkları", diktatörlüğün emir-komuta zincirine sıkıca bağlı askeri mahkemelerde "yargılandılar" ve ağır hapis cezalarına çarptırıldılar.

ZORBALIĞIN ERKİ: 12 EYLÜL 1980

Gerici bir askersel cuntanın erki silah zoruyla ele geçirmesinden sonra, işçi sınıfına, onun sendikal ve politik örgütlerine, Türkiye Komünist Partisi'ne, ilerci gençlik, kadın örgütlerine, barış hareketine saldırı tam bir kudurganlığa dönüştü. Partinin aktif sempatzanları, yandaşları, demokrasiyi ve TKP'ye özgür çalışma hakkının verilmesini savunan ilericiler izlenmeye, tutuklanmaya, parti örgütlerinin izi bulunmaya çalışıldı. Tüm fabrikalarda ve iş yerlerinde öncü işçiler, ya işten atıldılar, ya gözaltına alındılar. Tüm sendikal çalışmalar yasaklandı. Türk İş ve Faşist MİSK dışında tüm sendikalar kapatıldı, yöneticiler ve aktif sendika militanları tutuklandı. Hemen her iş yerinde, her fabrikada komünistleri açığa çıkarmak, ele geçirmek temel amaçları oldu.

Yakalanlar ağır işkencelerle karşılaştılar. Ele geçenleri bir an önce konuşturmak, böylece TKP'yi tümüyle ve hızla çökertmek, gelecekte bir daha kolaylıkla ayağa kalkamaz duruma getirmek istiyorlardı. Ve öylesine bir antikomünizm fırtınası estirmek istediler ki, tüm demokratlar, halkın haklarını savunanlar, derin bir sessizliğe gömülsün, meydan tümüyle boşalsın, egemen güçler, bu kez, tam bir özgürlük içinde yalnız kendileri için, ama yalnız kendileri için işleyen bir rejim kurabilsin.

Yurdun çeşitli illerinde kurulan sıkıyönetim mahkemeleri, doğrudan cuntanın Milli Güvenlik Konseyinin, Genel Kurmayın emriyle, TKP davaları için hazırlıklarını tamamlamaya, yakalanan yurtseverlerden, demokratlardan, yukarıda hazırlanmış senaryo doğrultusunda ifade almaya hız verdiler. "Modern" ya da "dededen kalma" yöntemlerle alınan ifadelerdi bunlar. Savcılar bu ifadelerle, TCK'nın 141-142 maddelerini biraraya getirecek, egemen güçler, askersel cunta temel amaçlarına ulaşmış olacaktı. Meydan bir kez daha boşalacaktı.

1981 saldırısının kuşkusuz özel bir önemi var. Bu kısa değerlendirmenin temel amaçlarından birisi TKP'ye yöneltilen 1981 saldırısını ele almak, bundan sonuçlar çıkartmaktır. Ama herkesin bildiği gibi TKP'ye saldırıların tarihi Cumhuriyetten daha eskidir. 1981 saldırısının anlamını tartışırken, bu tarihe başvurmak, bu tarihin derslerini kısaca gözden geçirmek yararlı olacaktır.

İLK GÜNDEN BU GÜNE

İşçi sınıfı hareketinin saldırı ve zorbalıkla ilk karşılaşması kurtuluş savaşının başladığı günlere raslıyor. İlk saldırı İstanbul'un işgalinin hemen öncesinde gerçekleşti. Bunu İstanbul'u işgal eden emperyalistlerin, İşgal Kuvvetleri Komutanlığının saldırısı izledi. Dahiliye Nazırı Şerif Paşa her ne kadar "Şer'i hükümlere aykırıdır" diye karşı çıkmışsa da, yasal olarak kurulabilen Şefik Hüsnü önderliğindeki Türkiye İşçi ve Özgür Sosyalist Fırkası, kuruluşundan kısa bir süre sonra İşgal Kuvvetleri Komutanlığınca kapatıldı. Böylece ilk komünist gruplardan biri, anlamlı bir tarihte doğrudan emperyalistlerden gelen bir saldırı ile karşılaşmış oluyordu. Saldırı yalnızca T.İ. Ç.S.F'nin kapatılması ile sınırlı kalmadı. İşgal kuvvetlerinin ve son Osmanlı erkinin baskıları yoğunlaştı. Legal partileri kapatılan komünistler, bir yandan "Aydınlık" adlı dergilerini yayınlamaya, öte yandan da Anadolu'da başlayan ulusal kurtuluş savaşına yardıma giriştiler. Kimileri Anadolu'ya geçtiler. Ulusal kurtuluş hareketi ilk silahlarını bu yaman komünistler eliyle edindi. Bu komünistler işgal kuvvetlerinin kendilerini amansızca aradığı İstanbul'dan Anadolu'ya takalarla silah kaçırıldılar. Doğrudan Mustafa Suphi ile bağlı, yurdumuzun ilk komünist kuşağıdır bu yurtseverler. Başlarında Baba Mehmet vardı. Kürt Süleyman, Osman Kaptan, Ardeşenli Abdulah vardı.

Aynı aylarda Anadolu'da çalışmalarını sürdüren Halk İştirakiyun Fırkası da saldırılara uğradı. Bu saldırılar, komünistleri TKP'nin kuruluşu için çaba göstermekten, 10 Eylül 1920'de TKP'yi kurmaktan ve ulusal kurtuluş savaşına etkinlikle katılmaktan alıkoymadı.

Bu ilk saldırıların ve bu ilk komünistlerin kanıtlaştığı nedir? Birincisi, komünistlere, Komünist Partisine saldırı hiç bir zaman dış güçlerden, emperyalistlerden bağımsız olmadı. İkincisi, bu saldırılar komünistlere sınıf savaşının sert mantığını öğretti. Üçüncüsü, komünistler baştan beri yurtsever ve enternasyonalisttirler. Onlar yurdumuzu işgal eden emperyalistlere karşı çıla çıkmak döğüştiler. Onlar sınıf savaşımı ile yurt kavgasını, yurdu savunmayı birbirine sıkıca bağladılar. Tıpkı şimdi olduğu gibi... Komünistler tutarlı ve kararlıdır. Türkiye'de de ilk günden bu güne komünistlerin savaşımı bunun sağlam kanıtıdır.

Komünistlere, TKP'ye saldırılar 1919'dan sonra da hemen hemen aralıksız sürdü. İrili ufaklı çok sayıda tutuklama Parti önderlerine yöneltilmiş yok etme girişimleri, Mustafa Suphilerin Karadenizde katledilmesi, 1982 Kasımında, MK üyesi Deniz yoldaşın işkenceyle öldürülmesi, kısacası 1919 dan günümüze kadar uzanan bir amansız saldırı tarihi.

NEDEN SALDIRIYORLAR?

Egemen sınıflar neden komünistlere saldırıyorlar? Neden işçi sınıfı, onun politik hareketi saldırıların hep baş hedefidir. Bugün 65. kuruluş yıldönümü kutlanan ama 63 yıldır yasak olan, gizli çalışmak zorunda bırakılan TKP, hala neden yasaktır? Neden yurttaşların TKP'ye serbesçe üye olmak hakları ellerinden alınmıştır? Bu soruların bir tek tutarlı yanıtı var. O da, egemen sınıfın ülkenin geleceğine kendi çıkarları doğrultusunda ipotek koyma isteklerinden vazgeçmemeleridir. Gelecekte korkularıdır. Onlar, geleceği temsil eden her şeyden ve kuşkusuz geleceği temsil eden sınıftan, işçi sınıfından tarifsiz bir şekilde korkuyorlar. İşçi sınıfının dünyanın bir çok ülkesinde erkte bulunması, erkte bulunduğu ülkeleri sosyalizmi kurarak geliştirdiğini, insanları kurtardığını, sömürüye son verdiğini, varolan ülkelerde ulusal sorunu çözdüğünü kanıtlamış olması, bu korkuyu daha da artırıyor, somutlaştırıyor.

İşte bu nedenle de, egemen güçler ortaya çıktığı ilk günden işçi sınıfına, komünistlere kin duyuyorlar. Egemen sınıfın çıkar-

larını, kendi kişisel geleceklerini değil de ülkenin, halkın geleceğini düşünen insanlardan nefret ediyorlar.

Ama egemen güçlerin işçi sınıfına, onun politik sözcüsü komünistlere düşmanlığı salt gelecek korkusundan değildir. Onlar attıkları halk düşmanı, yurt düşmanı her adımda geleceği karartan her planlarında yine karşılarında komünistleri görüyorlar. Ne zaman egemenliklerini daha da perçinlemek için bir girişimde bulunsalar, ne zaman emperyalistlerle ülke aleyhine bir düzen kurmaya kalkışsalar, karşılarına komünistler çıkıyor. Halktan gizli kalması gereken kimi gerçekler komünistler yüzünden gizli kalamıyor, gerekli adımlar atılamıyor. Atılsa bile, egemen çevreler bu adımları zorlukla, ancak zorbahçın yardımıyla atabiliyorlar. Tarihe bakalım. Tarih, komünistlerin, egemen güçlerin ülke ve halk zararına her faaliyetinin karşısına yüreklice dikildiklerinin tanığıdır.

İkinci Dünya Savaşı yıllarını anımsayalım. Faşizme karşı utkunun 40. yılını kutladığımız bu günlerde o zaferle biten ama milyonlarca insanın ölümüne yol açan savaş yıllarını anımsayalım. Hitler orduları Sovyet topraklarında zafer naraları atarak ilerliyorlardı. Tüm ilerici insanlık saldırganın geri püskürtülmesini insanlığın bu faşizm belasından kurtarılmasını yürekten diliyordu.

Komünist ozan Nazım Hikmet zindanda, duvara astığı dünya haritasında savaşın seyrini oklarla işaretliyor, Stalingrad'a kadar gelmiş Nazilerin bundan böyle bir adım bile atamayacaklarını iyimserlik ve güvenle söylüyordu.

Türkiye, milli şef İsmet İnönü'nün ünlü "tarafsızlık" politikası gereği İkinci Dünya Savaşı'nın dışında kalmıştı. Bu, faşizm ile ilerici insanlık arasında bir tuhaf "tarafsızlık" ve gerçekte hükümetin başında bulunan Saraçoğlu açık bir Hitler hayranı idi. Aralarında MHP'nin başbuğu Türkeş'in de bulunduğu Nazi Almanya'sının doğrudan ajanları başarıları kaldırmışlar, Alman Büyükelçisi Von Papen neredeyse "en yüksek müsadeye mazhar elçi" durumuna gelmişti. Hitler Almanyası savaşın temel hammadde-lerinden kromu Türkiye'den rahatlıkla alabiliyordu. İşte böyle bir tarafsızlık bu "tarafsızlık". Bu dönemde hükümetin politikasına kim açıkça karşı çıktı? Kim faşizm tehlikesine karşı uyarıda bulundu? Komünistler! Türkiye Komünist Partisi'nin o dönemdeki çalışmalarının bir örneği, partimizin önderlerinden Reşat Fuat'ın "En Büyük Tehlike" adlı kitapçığıdır. Bu küçük kitapçık faşizm tehlikesinin ortaya çıkarılmasında Türk aydınlarının uyarılmasında büyük bir işlev görmüştür. TKP hükümetin gülünç "tarafsızlık" tezine ve Hitler Almanya'sının el altından desteklenmesine karşı çıktı. TKP, Türkiye'de Nazi Almanya'sına

bağlı gurupların, ırkçı-turancı faaliyetlerine karşı yurttaşları uyardı.

TKP'nin eylemlerini, "milli şef" diktatörlüğü, Saraçoğlu hükümeti kuşkusuz hoşnutlukla karşılamadılar. Onlar, Sovyetler Birliği topraklarında ilerleyen Nazilerin kazanacakları kesin bir zaferin haberini bekliyorlardı. Stalingrad'daki güçlü barikadı eğer Naziler aşabilirse, pek "tarafsız" görünenler bir çırpıda artık taraf olmak zamanının geldiğine hükmedeceklerdi. Hazırlıkları buna göreydi. Saraçoğlu özel sohbetlerinde Baku petrollerinden sözlemeyi pek seviyordu. Ağustos 1942'de Sivas'ta yaptığı bir konuşmada, "Kaybettiğimiz zamanları hamleli hareketlerle kazanmak, bir daha ele geçmeyecek fırsatları kaçırmamak için yola çıkmış bulunuyoruz" diyordu. "Kaçırılmayacak fırsat" Stalingrad'da Hitler ordularının barikadı aşmasından başka bir şey değildi. Saraçoğlu'nun sözünü ettiği hazırlıklar çerçevesinde 1944'de Komünist Partisi bir kez daha saldırıya uğradı. İleri Gençler Birliği üyeleri, TKP üye ve yandaşları tutuklandılar. Bu tutuklamaların "kaçırılmayacak fırsata" hazırlık çerçevesinde olduğu, Alman ordularının Stalingrad önlerindeki bozgunundan hemen sonra, tutuklanan komünistler hakkında takipsizlik kararı verilmesinden de anlaşılabilir.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin önderliğinde yurdunu Nazi ordularına karşı üstün bir güçle savunan Sovyet halkı tüm insanlığı faşizmin karanlığından kurtardı. Savaşın Hitler ordularının kesin bir yenilgisiyle sonuçlanması, ülkemizde de etkisini gösterdi. Barış ve demokrasi güçleri, komünistler, daha yüksek bir moralle, savaşıma atıldılar. Türkiye egemen güçleri savaş boyu sürdürdükleri "tarafsızlığı" savaşın son günlerinde terk etmek, Nazi Almanyasına karşı sözde de kalsa savaş açmak zorunda kaldılar.

Bir başka örnek daha: İkinci Dünya Savaşı barışın önemini, barış için savaşın zorunluluğunu tüm ilerici insanlığa tüm halklara öğretti. Savaşın son günlerinde ABD'nin salt güç gösterisinde bulunmak için Hiroşima ve Nagazaki üzerinde patlattığı Atom bombaları ise bundan böyle bir savaşın geçmişteki savaşlara da benzemeyeceği konusunda somut bir kanıt oldu. Ama Türkiye'nin egemenleri, ABD emperyalizminin güdümünde, 1945'den sonra estirilen soğuk savaş fırtınasının rüzgarlarını Türkiye'ye de taşıyorlardı. Barış için savaş zorunluluğu, Türkiyeli ilericilerin, komünistlerin kendilerini uzak tutamayacakları bir zorunluluktu. Komünistler, ilericiler, demokratlar, barışseverler bir dernek çevresinde örgütlendiler ve yeni bir savaş tehlikesine karşı harekete geçtiler. Komünistlerin, barışseverlerin çabaları yalnızca

savaşa karşı çıkmakla bu konuda uyarılarda bulunmakla sınırlı kalmadı. Onlar, saldırgan ABD birliklerinin yanı sıra Türk ordusuna bağlı birliklerin, Türk askerlerinin Koreye gönderilmelerine de karşı çıktılar. Türk askerlerini Kore savaşına katılmamaya, Kore'de savaşmamaya çağurdılar.

Komünistlerin, emperyalizmin ve Türk egemen güçlerinin planlarına karşı savaş açmaları yeniden saldırıya uğramalarına yol açtı. Türkiye Komünist Partisi ünlü 1951 saldırısıyla ağır yaralar aldı. Öte yandan Türk Barışseverler Cemiyet'i kapatıldı, yöneticileri tutuklandılar.

Bu somut örneklerin de gösterdiği gibi egemen çevrelerin gelecekte korkuları işçi sınıfından, sosyalizmden korkuları, komünistlerin güncel savaşlarıyla pekiyor. Onlar yalnız işçi sınıfının gelecekte ülkeyi yönetecek sınıf olmasından korkuya kapılmıyorlar, aynı zamanda attıkları her adımda komünistlerin yurdun ve halkın çıkarlarını korumak için karşılarına çıkmalarından büyük bir öfkeye ve korkuya kapılıyorlar. Onlar diledikleri kadar öfkelenebilirler. Biz TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın şu sözünü çalışmalarımızın temel ilkelerinden sayıyoruz: "TKP yalnızca halkımızın geleceğini temsil etmiyor. Aynı zamanda bugüne, bugünkü savaşımına da sahip çıkıyor."

HALKTAN KİM NEYİ GİZLİYOR?

Bu, günümüzün gerçeğidir. Egemen sınıf tarihi bir seyirci gibi izleyecek olanı biteni yorumlamakla yetinecek, onların tekerlerine çomak sokmayacak uslu komünistlere, yıllar sürecektir bir demokrasiye geçme masalına, kısıtlı bir demokrasinin jeopolitik zorunluluğuna inanacak "demokratlara", yurdun emperyalistlere peşkeş çekilmesini "modern çağın" bir gereği diye yorumlayabilecek "yurtseverlere" çoktan razıdır. Ama kimi zaman pek küçük görünen hedefler için bile ortaya atılan, halkın çoğunluğunun çıkarlarını savunmak için en küçük de olsa fırsatları değerlendiren, görüşlerini ve amaçlarını halktan gizlemeyen komünistlerden hiç hoşlanmıyorlar. Onların tüm çabaları gerçekleri tersine çevirebilmek üstüne kuruludur. Örneğin onlar, komünist partisinin kendini gizleyen bir parti olduğunu yinelemekten pek büyük bir zevk duyarlar. Ama onlar komünist partisinin görüşlerinin halktan gizli kalması için ne büyük gayretler içinde

olduklarını da saklayamıyorlar. Komünist partisini yasa dışı ilan eden onlardır. Komünistlerin görüşlerini açıklamalarını yasaklayanlar onlardır. Yasağa karşı örgütlenen ve savaşı, yasağa karşı görüşlerini özgürce halka açıklamanın yöntemlerini bulan, halka ulaşmanın yollarını keşfedenler ise komünistlerdir.

Yine tarihten bir tanık bulalım: 1931 yılında 1 Mayıs öncesi bildiri dağıttıkları gerekçesiyle tutuklanan komünistlerin duruşması yapılıyor. Tutuklular arasında bugün de TKP'nin saflarında savaşını sürdüren Mehmet Bozışık ve şimdi ölmüş bulunan Reşat Fuat Baraner yoldaşlar da yer alıyorlar. Savcı, "Suçun mahiyeti itibarıyla devletin güvenliği bakımından sakıncalı ve tehlikeli olacağı gözönüne alınarak duruşmanın gizli yapılmasını" istiyordu. Reşat Fuat şu sözlerle karşı çıktı savcının bu istemine: "Bu dava politik bir davadır. Savcı ağır ithamlarla üzerimize saldırıyor. Bu saldırılara savunmamızda birer birer cevap vereceğimiz tabiidir. Ama savcı, duruşmanın halkımızdan saklanması için gizli olarak sürdürülmesi yolunda hiç de doyurucu olmayan iddialar ileri sürerek karşımıza çıkıyor. Savcı halkımızın duruşmamızı dinlemesini istemiyor. Korkuyor, tedirgin oluyor. Bu telaş, bu korku bizim halkımızın bir parçası olmamızdan ileri geliyor. Savcı halkımızın sosyal sorunlarının, sömürülerin, yapılan hak-sızlıkların kötülüklerin işkencelerin ortaya çıkmasından korkuyor. Halktan gizli olarak yapılan duruşmaların kararları hiç bir zaman adil olmaz."

Ya bugün? Açılan onlarca davanın üç beş satırlık haberleri dışında halkımızın neyi duymasına olanak tanıdı diktatörler? Bu kez gizlilik kararını daha baştan verdiler. Basını ağır bir sansür altına aldılar, değiştirilen yasalarla sıkıyönetim mahkemeleri savaş hali hükümlerine göre yargılamaya başladılar. Onlara sorarsanız Komünist Partisi gizli, yani kötülük dolu bir partidir. Ama gerçekte kötülük dolu olan ve koyu bir gizlilik perdesinin arkasında yüzlerini ve gerçekleri halkımızdan gizlemek isteyenler kimler?

1981 SALDIRISININ ARAÇLARI VE AMAÇLARI

12 Eylül askersel devirmesi bu kez alanı tümüyle "temizlemek" isteyen egemen güçlerin tüm ilericilere, demokratlara, yurtseverlere, komünistlere topyekun saldırısıydı. Egemen güçler, bu geçen on yılda daha önceki on yıllarda olduğu gibi artık ülkeyi bir iki düzenlemeyle, bir iki tutuklama ve zorbalıkla "hizaya sokamaz"

hale geldiklerinin bilincine vardılar. Bu hem işçi ve öteki emekçi sınıflardaki uyanış, örgütlenme çabası, savaş azmi nedeniyle böyleydi, hem de artık gelişen çarpık kapitalizmin içinden çıkılmaz bunalımları nedeniyle böyleydi. 12 Mart 1971 denemesi işlerinin hiç de kolay olmadığını egemen güçlere göstermişti.

12 Eylül askersel devirmesinden hemen sonra komünist partisine yöneltilen saldırılar büyük bir hız kazandı. İşçi sınıfının elinden grev silahını, sendikalarını, biraraya gelme ve sorunlarını tartışma hakkını, örgütlenme hakkını bir çırpıda alan diktatörler böylelikle komünist partisine en önemli darbeyi vurduklarını düşünüyor, "şimdi sıra yasadışı parti örgütlerini dağıtmaya komünistleri zindana tıkmaya gelmiştir" diye plan kuruyorlardı. "Tüm halkın demokratik haklarının elinden alındığı bir ortamda komünist militanların faaliyetlerini sürdürmesinden daha tehlikeli bir şey olamaz! Komünist militanlar bir an önce yakalanmalıydılar." Milli Güvenlik Konseyi'nin gündemi, bu sorunu hep başa aldı, Milli Güvenlik Konseyi genel sekreterinin masası kaç gün bu emrin nasıl yerine getirileceğinin yazılı olduğu raporlarla doldu taşıdı.

Yüzlerce yurtsever gözaltına alındı. Yüzlerce demokrat işkence evlerinde tek tip bir ifadenin altına imza atmaya zorlandılar. Komünistler, ilericiler, demokratlar, ülkemizin demokrasiye layık olduğuna, demokrasinin TKP'nin özgürlüğü tanınmaksızın demokrasi olamayacağına inananlar, yakaladıkları herkes, TKP üyesi olduğunu kabul etmek ve senaryoda kendine düşen rolü benimsemek zorundaydı.

TKP tutuklamalarının bu aşaması ile ilgili daha söylenecek çok şey var. Ama önce TKP davaları ile ilgili olarak hazırlanan senaryo üzerinde durmak yerinde olur. TKP davaları demokrasi güçlerine yöneltilen topyekun saldırının iç yüzünü ortaya koyan sağlam ipuçları taşır. TKP için hazırlanan senaryo, TKP'ye yöneltilen saldırı 1981 darbesinin genel amaçlarını ortaya koyması açısından da önemlidir.

12 Eylülde erke el koyanlar amaçlarını "terörü sona erdirmek, ekonomik bunalıma son vermek, ülkeyi uçurumun kenarından kurtarmak" olarak ilan ettiler. Daha sonra açıkça ortaya çıkacağı gibi, gerçek amaçları terörün kurbanlarını terörist ilan etmek, ekonomik bunalımın yükünü halka bindirmek, ekonominin yapısını belli bir azınlığın çıkarlarına göre düzenlemektir. Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'da sarsılan konumlarını yeniden düzeltmekte ona yardımcı olma görevi karşılığında, erklerini sürdürmede önemli bir desteğe kavuşmayı da umuyorlardı.

Bunalımdan çıkamayacağınızı bileceksiniz, bunalımdan ger-

çekçi çıkış yollarının sizin özel çıkarlarınızla çatışan yollar olduğunu bileceksiniz, işçi sınıfının yurtsever demokratik güçlerin güçlenen savaşımının gittikçe, tüm olumsuz yanlarına, eksikliklerine karşın adım adım ilerlemekte olduğunu bileceksiniz, o zaman güçten, evet yalnız "kutsal süngü gücü"nden başka neye güvenebilirsiniz. Öyle yaptılar. Bir süredir artık doruğuna çıkartılmış bulunan terörün yarattığı aldatıcı sisin altında erk el değiştirdi. Terörün yaratıcısı onlardı. Terörün uygulayıcıları onlardı. Terörün kurbanı ise ilericiler, demokratlar, komünistlerdi, halktı. Ama kurbanları suçlu ilan etmek seçimle erke gelmiş bir yönetimi süngü gücüyle devirenler için zor değildir.

İlan etmek zor değildir ama kanıtlamak, işte bu zordur. İşte bu imkansızdır. Türkiye Komünist Partisi'ne karşı açılan davalarda sıkıyönetim savcuları çok kısa bir sürede bu imkansızlığı gördüler.

"Öyleyse ne yapılmalı? Komünistleri terörü baş sorumlusu ilan etmeli. Tüm ilericileri demokratları, karşımıza çıkan herkesi komünist ya da komünistlerin işbirlikçisi ilan etmeli. Çıkar yol budur. Ama bunu öyle yapmalıyız ki, halk bize inansın, davalarda ise komünistlere bizimle tartışma olanağı vermemek gerekir. Bunun kötü sonuçlar doğurduğunu biliyoruz!"

TKP davalarının iddianameleri ve TKP hakkında dört beş koldan sürdürülen karalama kampanyası işte bu mantıkla hazırlandı. Senaryo, yalnızca sıkıyönetim mahkemelerindeki davaları değil, her koldan yürütülen kampanyayı da kapsıyordu.

Diktatörler değişik illerde hazırlanan iddianamelerde Komünist Partisinin tüzüğünden, programından ve işkenceyle alınmış "itiraflardan" başka bir kanıt ortaya koymadılar. İddianamelerde komünistlere tartışmaya girmeye, onların görüşlerini tartışmaya yanaşmadılar. Onlar 141-142 maddenin demokrasiye uygun olup olmadığı tartışmasının ebediyyen ortadan kaldırılması gerektiği kanısındaydılar ve bu amaçla, hazırladıkları anayasaya kelime kelime bu maddeleri yazdılar. Şu kaba mantıkla karşılaştı yargılanan yurtseverler: "Siz Komünist Partisi üyesi olduğunuzu itiraf etmiş bulunuyorsunuz, ya da biz bundan eminiz. 141-142 maddeler ise Komünist Partisini yasaklıyor. Öyleyse suçlusunuz!"

Pek güzel, ama bu halk için yeterli olmayacaktır. Halk Komünist Partisinin neden yasak olduğunu Komünist Partisine üye olmanın neden yıllarca hapiste, zindanda yatmakla cezalandırıldığını soracaktır. Bu parti, ülkemiz için, bizim için ne istiyor? Neden onun görüşlerini açıklaması yasaktır. Neden bizim bu partinin görüşlerini öğrenmemiz tehlikeli? Bu sorular diktatörlerin bucak bucak kaçtığı sorulardır.

İşte bu nedenle pek basit mantıkla hazırlanmış iddianameleri; diktatörlerin nutuklarında, hükümetin açıklamalarında, basında, dile getirilecek başka iddialar, başka yalanlar tamamlamalıydı. "Bunları iddianamelere yazmak yanlış olur, çünkü o zaman komünistler bunları pek kolay çürüteceklerdir, ama bizim kampanyamıza yanıt veremezler. Bizim yaygın araçlarımızla, radyolarımızla bizim üçyüz-beşyüz bin tirajlı gazetelerimizle basadedemeler." Bu kararla, doğrudan MİT'in, siyasi polisin denetiminde bir kampanya başlatıldı. Bu kampanyanın temel sloganlarını, "TKP'nin dış güç olduğu", "TKP'nin kökünün dışarıda olduğu", "TKP'nin Ermeni teröristleri ile işbirliği yaptığı" ve daha akla gelebilecek, nice yalan oluşturdu.

Bu iddiaların hiç biri kanıtlanamamıştır. Komünist Partisi, bu saçma sapan iddiaların temel amacının demokrasi güçleriyle komünistlerin arasını açmayı, diktatörlüğün karşısında güçlü bir muhalefetin oluşmasını önlemeyi amaçladığını sürekli açıkladı. Saldırının ana amacı budur. Komünistlerin ve demokrasi güçlerinin geri çevirmeleri, boşa çıkarmaları gereken de işte budur.

Türkiye Komünist Partisi'ne yöneltilen saldırının partimize büyük zarar verdiği bir gerçektir. Ama diktatörlerin TKP'yi tümüyle politika sahnesinden silmek amaçlarına ulaşamadıkları çok daha kesin bir gerçektir. Türkiye Komünist Partisi kendisine yöneltilen bu saldırıya başarıyla yanıt verdi. Saldırının büyüklüğüne karşın kısa sürede ayağa kalmayı ve diktatörlükle savaşmayı sürdürmeyi başardı. Partimize yöneltilen bu saldırı bizim için büyük önem taşıyor. Tüm gücümüzle, en kısa sürede yalarımızı sarmak ve zaman yitirmeksizin savaşa atılmak için dişimizi tırnağımıza taktık. Ama bizim üzerinde önemle durduğumuz bir başka önemli gerçek, diktatörlüğün, kendisine karşı oluşacak geniş bir muhalefet hareketini yok etme girişimleri, Partimize yönelttiği saldırının bu temel amacı da hesaba katarak düzenlenmiş olmasıdır. Diktatörlüğün saldırılarından kendimizi korumaya çalışırken saldırının bu genel amacını hiç unutmamak. Şimdi de tüm demokrasi güçlerinin saldırının bu genel amaçlarını unutmasının pek büyük bir yanlış olacağını düşünüyoruz.

12 Eylül askersel devirmesi ile TKP üzerinde yoğunlaşan saldırılar, birçok ilde birbirini izleyen tutuklamalarla sürdü. 1981 tutuklamalarının, ilk komünist örgütlerin ortaya çıkması ve TKP'nin kurulmasından bu yana neredeyse sürekli denebilecek biçimde sürmüş tutuklamalardan temel bir farkı vardır. Bu kez söz konusu olan tek bir dava, tek bir tutuklama değildi. Diktatörlük bu kez Türkiye çapında tutuklamalara girişmeyi ve bir çok ilde TKP'ye karşı davalar örgütlemeyi uygun görmüştü. Bunun bir nedeni

kuşkusuz 12 Eylül öncesi dönemde halkın demokrasi isteminin ve savaşının yalnızca büyük illerle, politik merkezlerle sınırlı kalmamış olmasıdır. Ama bir başka nedeni, diktatörlüğün ülke çapında terör estirme, TKP'ye kesin bir darbe vurma kararıdır.

Ankara'da, İstanbul'da, Adana, Mersin ve İskenderun'da Manisa, Denizli, İzmir'de, Muğla'da, Antalya'da, Diyarbakır'da, Trabzon, Ordu, Samsun ve Sinop'ta, Konya'da, Çanakkale'de, Gaziantep ve Kahramanmaraş'ta, Eskişehir'de, Zonguldak, Kastamonu, Sakarya, Bursa, Balıkesir ve Kocaeli'nde, Edirne ve Kırklareli'nde değişik zamanlarda tutuklamalar yapıldı. Daha bir çok ilde daha az sayıda grupların, kimi zaman tek tek yurtseverlerin TKP üyesi olmaktan yargılandıkları ve mahkum edildikleri görüldü.

TKP'ye yöneltilen yeni saldırının ve tutuklamaların öncekilerden bir farkı da 12 Eylül darbesinden bu yana beş yıl gibi bir zaman geçmiş olmasına karşın tutuklamaların sürüyor olmasıdır. Bu durumun da bir çok nedeni ve anlamı var. Ama bu durum asıl olarak diktatörlüğün TKP'yi yoketme hedefine beş yıl boyunca sürdürdüğü saldırı ve tutuklamalara karşın ulaşamamış olduğunu kanıtlıyor.

İkinci neden, diktatörlüğün kendisine karşı gelişen muhalefet hareketinden, Komünist Partisinin diktatörlük karşısındaki tüm muhalefet güçlerinin çabalarını birleştirmeleri gerektiği yolundaki önerisinden bu yoldaki çabalarından duyduğu ürküntüdür. Bu nedenle diktatörlük TKP üzerindeki koyu yasak ve baskıyı bütün gücüyle sürdürmeye, onun faaliyetlerini sürekli tutuklama ve kara çalma kampanyalarıyla başarısızlığa uğratmaya büyük güç harcıyor.

TKP tutuklamalarında emperyalist istihbarat örgütlerinden destek ve yardım alan MİT, siyasi polis ve diktatörlüğün öteki istihbarat kuruluşları ve uzmanları, özellikle fabrikalarda TKP örgütlerini çökertmeye, komünist işçileri tutuklamaya özen gösterdiler. Çabalarını TKP'nin temel örgütlerinin yok edilmesi doğrultusunda yoğunlaştırdılar. Temel yöntemleri özellikle de 12 Eylül'ün ilk günlerinde çok sayıda işçiyi yurtsever aydını, genci, gerekçesiz tutuklamak, sonra bu geniş grupların içinde komünistleri ve TKP sempatanları seçmektir. Fabrikalar ve işçi semtlerinde bu yöntemle yüzlerce işçi toplandı. Öte yandan 12 Eylül öncesi dönemde demokrasiyi ve kuşkusuz bu istemle tutarlı olarak TKP'nin özgür çalışma hakkını savunmuş yüzlerce yurttaş, demokratik kitle örgütü yönetici ve üyesi de kendilerini cuntanın zindanlarında ve işkence evlerinde buldular. Olabildiğince çok sayıda yurttaş TKP üyesi olmakla suçlamaya özel bir çaba harcadı siyasi polis, Bununla güdülen amaç, TKP'ye saygı duyan

geniş kitlelerde, TKP örgütlerinde moral çöküntüsü yaratmak, Diktatörlük karşısında olmakla birlikte henüz açık bir tutum takınmış olmayan kesimleri ise komünistlerden uzak durmaları için bir tehditle karşı karşıya bırakmaktır.

TKP davaları saydığımız illerde, ya da bu illerin bağlı bulunduğu sıkıyönetim mahkemelerinde açıldı. Diktatörlüğün senaryosu, TKP davalarının çevresinde oluşturulacak daha bir dizi dava ile, (DİSK ve Barış Derneği davalarında olduğu gibi) TKP doğrultusunda çalışmak genel suçlaması ile baskı ve saldırıyı genişletmeye yönelikti. Gençlik örgütleri, kadın örgütleri hakkında açılan davalar TKP davalarının tamamlayıcı parçaları olarak düşünülmüştü. Bu yasal kuruluşlar hiç bir tutarlı gerekçe gösterilmeksizin yasa dışı ilan ediliyor ve bu kuruluşların yöneticileri, aktif militanları cunta emriyle yasadışı ilan edilen bu kuruluşların yöneticileri üyeleri olmak suçundan tutuklanıyor yargılanıyorlardı. Sözkonusu kuruluşlardan İlerici Gençlik Derneğinin 50 binin üzerinde, İlerici Kadınlar Derneğinin yaklaşık 20 bin üyesi vardı. Bu kuruluşları suçlamak için ileri sürülen mantık, DİSK gibi Barış Derneği gibi saygın örgütler için de geçerliydi: TKP ile işbirliği yapmak, TKP doğrultusunda faaliyet göstermek.

İŞKENCE VE ZORBALIKLA

Bu suçlamaları kanıtlamak için, TKP örgütlerini çökertmek, ele geçirebilmek için başlıca yöntem, her zaman olduğu gibi işkenceden başka bir şey değildi. "Modern" yöntemler, ya da sınanmış, denenmiş, "başarılı", dededen kalma yöntemler, Parmaksız Hamdilerden, İngiliz Ziyalardan, Kara Kemallerden, Sarı Kemallerden kalma yöntemler, modern teknolojiye "uyarlana-rak!" hepsi TKP davalarının "sanıkları" üzerinde denendi. İstedikleri aslında çok basit bir şeydi: "Konuş, parti üyesi olduğunu kabul et, arkadaşlarını ele ver ve elden geldiğince şu bizim senaryoda yazılı isimleri suçlamak için çaba göster." İşte bu kadar! Şimdi TKP davalarının dosyalarında yer alan başlıca kanıt, işte bu sorgularda elde edilebilmiş kimi ifadelerdir.

Ama işi öylesine ileri götürmüşlerdi ki, sonunda kendileri de poliste alınan ifadelerin hiç bir şeyi kanıtlamadığını itiraf etmek zorunda kaldılar. Adana'da kurulu 2 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesi, verdiği ağır mahkumiyet kararlarının gerekçeli hükmünde polis ifadelerinin değeri konusunda ibret verici itiraflarda bulundu.

"Adana, Mersin ve Tarsus TKP örgütleri" adı altında açılmış olan davada da yukarıda anlattığımız yöntemlerle yüzlerce yurttaş TKP üyesi olduklarını "itiraf etmek" üzere işkence evlerine doldurulmuşlar. Polis aralıksız çalıştı. Yakalananlar arasında herhangi bir şekilde yasadışı örgüt üyesi olarak nitelenmelerine gerekçe olabilecek en küçük bir siyasi çalışmaları bulunmayan yurttaşlar da bulunuyordu. Ama olsun! Diktatörlüğün siyasi polisinin ustalığı işte buradaydı zaten. Bu yurttaşlar da TKP üyesi olduklarını "itiraf" ettiler!

Adana Sıkıyönetim Mahkemesinin hakimleri gerekçeli karara şöyle yazdılar: "Üzerlerine atılı suçları işledikleri hususlarında suçluluklarını gösterir, hükümlülüklerine yeter, uygun, inandırıcı bir içeriğe sahip olmaması, içeriğindeki olayların gerçek dışı vakıalar olması şüphesini uyandıracak bir üslup tarzı taşıması, sanıkların kültürel düzeylerinin üzerinde, birbirlerinin aynı anlatım bölümleri ile örülü bulunmaları, büyük çoğunluğunun tek kişinin ağzından ve kaleminden çıkan yazılı ifadeler olduğu duygu ve intibainı uyandırmaları nedenleri ile adı geçen sanıkların ... beraatlarına" (Adana, K.Maraş, G.Antep, Adıyaman, Hatay, İçel illeri Sıkıyönetim Kom. 2 nolu Askeri Mahkemesi 1983/204 sayılı: Gerekçeli hüküm: s.109, teksir).

Bu yurttaşlarımız beraat ettiler. Ama yine aynı polislerin ağzından ve kaleminden çıkan ifadelerin altına işkence ile imza atmış olan öteki yurttaşlarımız mahkum oldular.

Evet onlar, genellikle yoldaşlarımızı konuşturamadılar, söyledikleri gibi senaryolarına uygun ifadeler alamadılar. Şimdi hırslarını ve kinlerini verdikleri ağır hapis cezalarıyla sürdürüyorlar. Onlar diledikleri gibi bir ifade alamadıkları, yurttaşları hazırladıkları ifadeleri imza attıramadıkları yoldaşları, dostları, kendilerinde oluşan kanaatla ya da bir başkasının ifadesinde, "itirafında" adları geçtiği için mahkum ettiler. Ya da, evet ya da, öldürdüler..

Türkiye Komünist Partisi üyesi Avukat Ahmet Hilmi Feyzioğlu böyle öldürüldü.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Mustafa Hayrullahoğlu böyle öldürüldü.

Yoldaşlarımız, diktatörlüğün polisine, mahkemesine egemen güçlerce yasadışına itilmiş, serbest çalışması yasaklanmış partimiz hakkında bilgi vermeyi, yoldaşlarını ele vermeyi reddettiler. Yazımızın bundan sonraki bölümlerinde ele almaya çalışacağımız 141. Maddenin gözle görülmeyen ve okunamayan bir fıkrası daha vardır. Genellikle her TKP tutuklamasında kimi komünistler, kimi yurtseverler bu görünmeyen fıkraya görece cezalandırılırlar. Bu görünmeyen fıkrada yazılı ceza ölümdür. Bu fıkra, haklarında hiç-

bir somut kanıt bulunamayan, polisi acz içinde bırakan, teslim olmayan komünistler, onurlarından bir nebze bile yere düşürmeyen yurtseverler, demokratlar içindir. Yoldaşlarımız işte bu fıkraya göre katledildiler.

İDDİANAMELER NEYİ ORTAYA KOYUYOR?

Türkiye Komünist Partisine karşı açılan davalarda yargılanmak üzere gözaltına alınan, "itiraflar" kısa sürede elde edilemeyeceği için 12 Eylül'den sonra 90 güne çıkarılan bu gözaltı süresinde ağır işkencelerden geçirilen yurtseverler, demokratlar, komünistler, daha sonra tutuklandılar ve haklarında düzenlenecek iddianameleri beklemeye başladılar. Bu iddianamelerin hazırlanması oldukça zaman aldı. Hemen hemen hepsi de üç-üçbuçuk sayfalık iddianamelerdi bunlar. Bir örnek olsun diye Ankara'da açılan TKP davasının iddianamesine bir gözaltalım.

Yargılanan komünistlerin, yurtseverlerin isimlerinin sayıldığı sayfaları bir yana bırakılırsa (bunlarla birlikte tüm yazılı metin 53 sayfadır) üç buçuk sayfalık iddianamenin ilk paragrafı tüm iddianamenin kısa bir özeti. Burada Türkiye Komünist Partisi'nin TCK'nın 141. maddesine aykırı bir parti olduğu doğrusu "açıklıkla" belirtilmiştir. Düzgün cümlelerle okuyup yazabilen tüm Türk subayları herhalde, sıkıyönetim mahkemelerinde okunan ve meslektaşları tarafından hazırlanan iddianamelerden hiç değilse Türkçe açısından utanç duyuyorlar, ama biz cümle bozukluklarına aldırmaksızın bu ilk paragrafı olduğu gibi sizlere aktarmak istiyoruz.

"1920'de kurulduğu ve faaliyetlerini bugüne kadar sürdürdüğü başta 'TKP Tüzüğü' adıyla kuruluş üyelerine aktarılan metin olmak üzere çeşitli yayın ve kaynaklardan anlaşılan Türkiye Komünist Partisi (TKP) sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü kurmak, bu sonucu sağlayabilmek için de Anayasal temel nizamlardan sosyal ve ekonomik nizamları ortadan kaldırma amacıyla meydana getirilmiştir. Elbette işçi sınıfı tahakkümü siyasi rejim olarak gerçekleştirmek amacı, mevcut Anayasal siyasi ve hukuki düzenin tümüyle ortadan kaldırılması niyet ve kastını da bünyesinde taşımaktadır." (TKP Ankara Davası İddianamesi. Teksir, s.43)

Bu yaklaşık bir paragraflık cümle en başta anayasa olmak üzere, anayasal düzeni, seçimle gelmiş parlamento ve hükümeti, yasal olarak kurulmuş siyasal partileri kapatan, dağıtan bir diktatörlüğün mahkemeleri için biraz garip kaçıyor. Yurttaşların

aklına, "Komünistlerin kaldıracaklarını söylediğiniz anayasal düzeni, parlamentoyu partileri ya siz niye kaldırdınız, ya siz niye dağıttınız?" türünden sorular getiriyor. Ama bu önemli değildir. Bu iddianameler yurttaşlar için yazılmadı.

Böylece TKP'nin neyle suçlandığını öğrenmiş bulunuyoruz. TKP, yasal çalışması yasaklanmış olan bu parti, yasa dışı çalışmaktan suçludur. Türkiye Komünist Partisinin temel suçu komünist olmasıdır.

TKP üyeleri, işçi sınıfının haklarını savundukları, sömürüye son vermek istedikleri ve sosyalizm uğrunda savaştıkları için suçlandılar.

TKP'ne, o "kapitalizm zamanını doldurmuştur, gidicidir, sosyalizme geçiş kaçınılmazdır, "dediği, halka bu geçişi kanıtladığı, ona bu kurtuluş yolunu gösterdiği için saldırıyorlar.

Marksisiz-Leninizm ilkelerinden hiç ödün vermeksizin, savaşan komünistlerin suçlanması daha doğal ne olabilir.

Doğal olmayan Türkiye'nin Komünist Partisinin yasaklı olduğu tek Avrupa ülkesi olmasıdır. Doğal olmayan Latin Amerika'da, Afrika'da bir çok ülkede komünist partileri yasal çalışma haklarına kavuşurlarken, Türkiye'nin tüm dünyada parmakla sayılacak ülkeler arasında yer alıyor olmasıdır. Türkiye'de TKP üyelerinin hâlâ ağır hapis cezalarına çarptırılmalarıdır.

İddianameyi incelemeyi sürdürülim. İddianamenin sonraki bölümlerinde illegal TKP'nin olanak bulduğu ölçüde legal çalıştığı, bu legal yani yasal çalışmalarından da suçlu sayılması gerektiği "üstün bir mantıkla" ortaya konmuştur. Bu bölümü de aktaralım:

"Tüzük metninde işaret olunan ve yakın amaç olarak tarif edilen ulusal demokratik cephe (UDC) oluşturulması ve ileri demokratik düzen durumunu yaratma çalışmaları, işin mahiyeti gereği legaliteyi zorunlu kalmaktadır.

Böylesine bir çalışmanın, TKP açısından iki tür yarar sağlayacağı söylenmesi dahi açıktır. Birincisi: TKP'nin legaliteye çıkmasını engelleyen yasa hükümlerine karşı kamu oyu oluşturmak ve bu hükümlerin ilgasını yürürlükteki anayasa ve yasa hükümlerinin gösterdiği yollarla sağlayabilmek, ikincisi: ulusal demokratik cephe (UDC) denilen yığınsal kesimde mücadele veren bireylerden TKP'ye üye olarak kazanmak." (TKP İddianamesi, s. 44)

İşte böyle ! Türkiye Komünist Partisi üyesi olmakla suçlanan ve bunu kanıtlayacak tek bir kanıt olmaksızın yargı önüne çıkarılmış yurttaşlarımız, Anayasa ve yasa hükümlerinin gösterdiği yollarla demokrasiyi genişletmek istedikleri için de suçlu sayıldılar. Bu nedenle de ağır hapis cezalarına çarptırıldılar.

Hem TKP'nin anayasal nizamı ortadan kaldırmak için meydana getirilmiş olduğunu öne sürüyorlar, hem de anayasa ve yasa hükümlerinin gösterdiği yoldan legaliteye çıkmak istediğini öne sürüyorlar. Tam bir iki yüzlülük her ikisi de suç gerekçesi sayılıyor. Ve üstelik bunu öne sürenler kendileri askersel devrimle anayasal düzeni ortadan kaldırmış olanlardır!

TKP'nin yasaklı olması, TKP davalarının açılması günümüz Türkiye'sinde böylesine ilkel iddialarla haklı gösterilmeye çalışılıyor.

Aslında diktatörlerin TKP'ye (gerçekte tüm halka) karşı savundukları "anayasal nizam", 4 milyon insanın işsiz olduğu, emperyalistlerin kendi çiftlikleri gibi kullandıkları, devletin kasasının holdinglerinin kasası hale geldiği, azgın sömürü ve sert terör nizamıdır. TKP'ye "gerçekte tüm halka" çok gördükleri "anayasa ve yasa hükümleri" ise, demokrasidir, demokratik hak ve özgürlüklerdir.

Geçen beş yıllık süre, diktatörlere işbirlikçi oligarşiye TKP'nin kolaylıkla çöktürülmeyeceğini bunun olanaksız olduğunu öğretti. Tutuklamalarla, baskıyla, zorbalıkla, işkenceyle TKP yokedilemez. Gerçekten de 1981 sonrası tutuklamalarla ağır yara alan TKP örgütleri kısa bir sürede yaralarını sarmayı başardılar. TKP yalnızca örgüt olarak varlığını sürdürmeyi başarmakla kalmadı, en zor görevleri gündemine almayı ve yerine getirmeyi bildi. TKP 51 yıllık bir aradan sonra Beşinci Kongresini yoğun saldırının ateşleri altında yapmayı başardı. Yönetimini güçlendirdi, birliğini pekiştirdi. Ağır darbe yiyen parti örgütleri kısa sürede kendilerini toplamayı, ve savaşa atılmayı başardılar. TKP'nin en ağır darbe yiyen örgütlerinden İç Anadolu Yöre Komitesi daha TKP Ankara davası açılmaya hazırlanırken, sesini yükseltti. İç Anadolu Yöre Komitesi, yayınladığı ve dağıttığı bildiri ile TKP'nin yokedilemeyeceğini bir kez daha kanıtladı. Bu bildiriyi bu broşürün içinde bulacaksınız.

ÇABALARINIZ BOŞUNADIR

TKP 1981 saldırısından sonra güçlerini yeniden toplamaya, saldırının yaralarını sarmaya çalışırken, 1981 saldırısının, daha sürerken dersler çıkartılması gereken ve hemen püskürtülmesi zorunlu bir saldırı olduğunu hiç unutmadı. Bu saldırının ivedilikle geri püskürtülmesi, diktatörlüğün meydanı boşaltma çabası.

nın sonuçsuz bırakılması gerekiyordu. Evet, bu ivedilikle gerekiyordu, çünkü, diktatörlüğün Türkiye ile ilgili planları, halkımıza biçtiği kefen yırtılıp atılamazsa, demokrasi güçleri kendilerini kısa sürede toparlayamazlarsa, diktatörlüğün ülkemizin tepesine uzun bir süre çökmesinin önüne geçilemezdi. Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçi oligarşinin ülkemizle ilgili planları ülkemizde demokrasinin gelişimi yolunda atılan tüm adımların yok edilmesini içeriyordu. Diktatörlük bu nedenle demokrasi güçlerinin dağıtılması için özellikle genç kuşakların her türlü moral değerlere yabancı, ülke sorunlarından uzak tutulması uğrunda çabalar harcadı. Ekonomide geri çevrilmesi güç gerici adımlar atmaya özen gösterdi. Ülkemizin emperyalizme bağımlılığını daha pekiştirici, bağımsızlık düşüncesini kafalarından tümüyle silmeye yönelik çabalara hız verdi.

Türkiye Komünist Partisi hem hızla savaşa girişmeyi hem de öteki demokrasi güçlerini savaşa ve güçlerini birleştirmeye çağırma işte bu nedenle, ülkemizin diktatörlerin sürüklediği bu uçuruma yuvarlanmaktan kurtulması için başa aldı.

Diktatörlerin TKP tutkamlarının yanı sıra TKP'ye karşı yoğun bir kampanyaya girişmelerinin, onu halktan, öteki demokrasi güçlerinden yalıtılmaya çalışmalarının temel nedeni de işte budur.

TKP'ye karşı kampanya planlı, programlı bir kampanyadır. Planlama doğrudan Milli Güvenlik Konseyi tarafından yapıldı. Milli Güvenlik Konseyi üyeleri kampanyada kendileri aktif görev aldılar. Diktatör Evren çeşitli illerde yaptığı konuşmalarla kampanyayı yönlendirdi. Ama onlar bu kampanya sırasında da TKP'nin altedilmesinin güç bir iş olduğunu kendi deneyleriyle öğrenmek fırsatı buldular. Başlangıçta pervasızca TKP'ye atılacak iftiralara girişenler bir süre sonra TKP'nin savaşımına karşı savunma konumlarına geçmek zorunda kaldılar. Önceleri pek kaba yöntemlerle başlayan kampanya giderek incelmeye, halkta TKP'ye karşı düşmanlık yaratma hedefinin yanı sıra, TKP'yi öteki demokrasi güçlerinden yalıtılma hedefine doğru kaymaya başladı.

Diktatör Evren Mart 1981'de Manisa'da yaptığı konuşmada Komünistlerin yıllarca önce yayınladıklarını iddia ettiği, ama öylesine inandırıcılıktan uzak bir bildiriye okumakla işe girişti. Evrenin iddiasına göre uluslararası bir toplantıda hem de yıllarca önce Komünistler bir takım kararlar almışlardı. Bu kararların birinci maddesinde "memleketinizde komünist ve sosyalist partilerinin kurulmasını teşvik ediniz" diyorlarmış. Evren şöyle sürdürüyordu konuşmasını, "şimdi anladınız mı neden 141-142

ye hayır diye bağıyorlardı?" Sözümona bu uluslararası kongrede komünistler ikinci olarak şu direktifi vermişler: "Halkınızı mümkün olduğu kadar çok sınıf ve zümrelere bölünüz!" Sonra... "İşçi ve işveren arasında daima anlaşmazlık konuları çıkartınız!" "Romanda, gürde, karikatürde sistemli ve maksatlı olarak işçinin ve köylünün sefaletini mübalağalı bir şekilde teşhir ediniz!" Evren'in bu kaba demagojileri inandırıcı olmadı. Demokrat aydınlar bu sözleri gülümseyle karşıladılar

Evren Nisan 1982'de Bursa konuşmasında bu kez doğrudan TKP'ye saldırdı. Türkiye'de Komünist Partisi olmayacak dedi. TKP MK organı Atılım gazetesi Evren'in bu konuşmasını şöyle yanıtladı: "Evren Bursa'da TKP'nin Türkiye'de işi yok dedi. Gerçekte Türkiye'de demokrasi olmayacak demek istedi. Olacak mı olmayacak mı? Bu sorunun yanıtını Evren vermeyecek. Bu sorunun yanıtını gerçek bir demokrasiden yana olanlar birlikte savaşmayı başararak verecek." (Atılım, 1 Mayıs 1982)

Evren Afyon'da ise artık kızgınlıkla konuşuyordu. Çünkü TKP'nin çökertilemediği, tam tersine diktatörlüğün attığı adımların karşısına dikildiği, halkı gelişmeler konusunda aydınlattığı ve uyardığı, örneğin Anayasaya 'Hayır' demeye çağırdığı anlaşılmıştı. 1982 Kasımındaki Anayasa referandumu öncesindeki bu konuşmada Evren, "TKP'nin anayasalarına karşı çıktığını, anayasaya her karşı çıkanın Komünist Partisi ile paralel davranmış olacağını" ilan etti. Süngülü referandumda Anayasanın halkın özgür iradesine sunulduğunu ilan edenler şimdi ne görüyorlar? TKP, 1982'de "bu anayasaya oy vermeyin" dedi. Bugün Anayasanın değiştirilmesi gerektiğini söylemeyen muhalefet partisi var mı? Diktatörlüğün sahte parlamentosundaki sahte muhalefet partileri bile savunabiliyorlar mı anayasalarını?

Evren'in yürüttüğü ve yönlendirdiği kampanya diktatörlük karşısında boyun eğmiş ya da zaten onun hizmetinde olan basın aracılığı ile de sürdürüldü.

Basında yürütülen kampanyanın temel tezleri nelerdi? "TKP dış güçtür, onun kökü dışardadır. TKP teröristtir, TKP Ermeni teröristleri ile işbirliği yapıyor". Kısaca işte bunlar. Bu tezleri ileri sürerken kanıtsız konuştukları öylesine sırtıyordu ki, kelime oyunlarından basit gazetecilik hilelerinden medet umdular. Örneğin manşete kocaman harflerle "TKP-ASALA işbirliği" diye yazıyor, ama aşağıda, TKP'nin herhangi bir açıklaması ile Ermeni teröristlerinin herhangi bir bildirisini yan yana basmaktan öte bir şey söyleyemiyorlardı. Kimi işgüzar "gazeteciler" TKP ile Ermeni teröristlerinin işbirliğini kanıt-

lamak için hayal güçlerini zorluyor, akıl almaz senaryolar dü-
züyorlardı. Bunlardan birisine göre TKP'nin azınlıklar komitesi
diye bir komitesi vardı ve bunun başına Vartan İhmalyan diye
bir Ermeni terörist getirilmişti. İddiaya göre Vartan İhmalyan
1922 Konya doğumluydu. Ya gerçek? TKP'nin ne azınlıklar
Komitesi diye bir komitesi ne de böyle bir komitenin başında
Vartan İhmalyan diye bir terörist vardı. "Muhabir" hayal gücünü
aşırı zorlamıştı. Evet bir İhmalyan vardı, ama Jak İhmalyan, ger-
çekten de Konyalı, 1922, ama İstanbul doğumlu, gerçekten TKP
üyesi. Jak İhmalyan yoldaşımız öleli yıllar olmuştu. Jak İhmalyan
bir terörist değil Türkiye'nin yetiştirdiği büyük ressam-
lardan birisiydi. Ve daha geçtiğimiz günlerde bilim adamı Profesör
Türkaya Ataöv'ün çabalarıyla onun eserlerinden oluşan bir
sergi İstanbul'da açılmıştı.

"TKP'nin terörist olduğu" yolundaki iddialar ise sıkıyönetim
mahkemelerindeki davalarda köksüzlüğü ortaya çıkmış iddialar-
dandır. Sıkıyönetim mahkemelerinin savcılar çok istedikleri hal-
de, gülünç duruma düşeceklerini bildiklerinden iddianamelerinde
bu terörizm suçlamasına yer veremediler. Bu iddiaları ortaya atan-
lar Komünist Partisi ile terörizmin yanyana gelebilecek şeyler
olmadığını pek iyi biliyorlar.

"TKP'nin dış güç olduğu, kökünün dışarda olduğu" yolundaki
iddialar da artık ciddiye alınmıyor. TKP'nin hiç bir burjuva
partisinin olamayacağı kadar ulusal bir parti olduğunu, TKP'nin
savaşım tarihi kanıtıyor. Ama 12 Eylülcülerin kökünün dışarda
olduğu, CIA ajanlarının generallerden "bizim çocuklar" diye
sözettilerini de herkes biliyor. Darbeci generallerin ABD'ye
bağlılıkları kanıtlanmıştır. Uyguladıkları halk düşmanı ekonomik
politikanın kökü Vaşington'da Şikago'dadır. Uyguladıkları dış
politikanın, ülkemizi parlamento dışı muhalefet partilerinden
SODEP'in 13-14 Nisan'da toplanan Küçük Kurultayı'nın kabul
ettiği "Öncelikler Bildirisi"nde söylendiği gibi "Osmanlı İmpara-
torluğu zamanından daha bağımlı hale getirdiği" ortadadır.

Faşist diktatörlük bu gün dünya çapında bir nükleer savaşın
hazırlıklarını yürüten, kendine dünya jandarması rolünü biçen
saldırgan Amerikan emperyalizmine ülkemizde üs üzerine üs ve-
riyor. Ulusal bağımsızlığa ihanet eden, ulusal egemenliği Ameri-
kan dolarına kurban veren, tarihimizdeki olumlu her geleneği
çiğneyenler, lafa gelince Atatürkçü kesiliyorlar. Bunlar sahte
Atatürkçüdür. Ama Atatürk'ün barışçı dış politikasını savunan,
temelerini onun attığı Türk-Sovyet dostluğunun güçlenmesini her
zaman destekleyen TKP'yi "dış güçlerin uzantısı" gibi göstermeleri
bile onların eğreti maskelerinin ardındaki çirkin yüzlerini gös-

termeye yetiyor..

Evet TKP her zaman Türk-Sovyet dostluğunu savundu, onu
güçlendirmeye çalıştı. Çünkü bu ulusal çıkarlarımıza uygundur.
Çünkü Sovyetler Birliği dünya barışının kalesidir. Çünkü Sovyet-
ler Birliği'nden halkımıza her zaman, hele kara günlerinde, yalnız-
ca dostluk eli, barış eli uzanmıştır. İşte TKP'yi dış güç diye
karalamağa yeltenenler TKP'nin bu rededilemez, tersi kanıtlan-
maz gerçekleri açıklamamasından telaşa kapılanlar, Reagan'ların
dünya halklarına karşı açtığı Haçlı Seferi'nin değirmenine su ta-
şıyanlardır.

141-142 DEMOKRATİK TÜRKİYE'YE KARŞIDIR

Türkiye Komünist Partisi üyeleri, yandaşları, TKP üyesi ol-
makla suçlanan yurttaşlar, Türk Ceza Kanununun 141. Maddesi
uyarınca, bu maddede öngörülen cezalara çarptırıldılar. TCK'nın
141-142. maddeleri üzerinde Türkiye'de kamu oyu oldukça ge-
niş bilgi sahibidir. 1960'tan bu yana bu maddeler üzerinde çok
durulmuş, bu maddelerin Türkiye'de demokrasinin varlığının ve
genişletilmesinin önündeki temel engellerden başlıcasını oluş-
turduğu geniş çevrelerin kabul ettiği gerçekler arasına girmiştir.
Bilinen şeyleri bir kez daha yinelemek de olsa kısaca 141-142'nin
kökenleri üzerinde duralım.

Bu maddeler, 1930 tarihli faşist İtalyan Ceza Kanununun
270 ve 272 numaralı maddeleridir. İtalyan Ceza Kanunu da bu
maddeleri 1926'da çıkartılan, Devletin Savunması için Özel Ka-
nun (La Legge speciale per la difesa dello Stato) adlı Kanundan
almıştı. Söz konusu Kanun faşizme hertürlü karşı çıkışı önle-
mek amacıyla hazırlanmıştı. 141-142. maddeler TCK'ya aktarı-
lırken, önemli bir değişiklik geçirildi. Faşist İtalyan Ceza Kanu-
nunda 270 ve 272. maddeler uyarınca cezalandırılmak için
sanığın cebre, zora başvurusu gerekiyordu. Bu maddeleri TCK'ya
aktaranlar, cebir unsurunu maddeden çıkardılar. Böylece 141-
142.maddelerin kullanım alanı oldukça genişledi. Her ileri-
ciye uygulanabilir oldu, ağırlaştı.

TCK'daki 141-142. maddeler değişik zamanlarda giderek daha
sertleştirildiler. En son da, biliniyor, bu maddeler Anayasaya
hükmü haline getirildiler. Diktatörler bu son adımla 141-142'nin
Anayasaya aykırılığının ileri sürülmesinin önünü kesin olarak
kapatmak amacını güttüler.

Kuşkusuz 141-142'nin anayasa hükmü haline getirilmeleri
onların anti demokratik niteliklerini yok etmiyor. Tam tersine

1982 Anayasasının anti demokratik niteliğinin de en kesin kanıtı oluyor.

141-142. maddelerin işçi sınıfının örgütlenmesini önleme amacıyla kanuna eklendiğini herkes biliyor. Gerçekten de 141-142. maddeler işçi sınıfının politik örgütlenmesini yasak altına almak için konulmuşlardır. Bu maddeler Marksist-Leninist bir partinin, bir komünist partisinin yasal çalışmasının önündeki başlıca engelleri oluşturuyorlar. Ama bu maddelerin egemen çevrelerce, kullanılışına bir göz atan herkes bu maddelerin yalnız işçi sınıfının örgütlenmesini engellemek amacıyla sınırlı kalmadığını, ilerici demokratik her türlü adımın karşısında bu maddelerin bulunduğunu görecektir..

141-142. maddeler Kürt halkının ulusal demokratik haklarını da yasak altına alan maddelerdir. Bu maddeler 1982'den sonra özellikle Kürt halkının savaşımına karşı da sertleştirildiler.

TKP'ye saldırıların bir nedeni de, onun Kürt hakkı üzerindeki şoven baskılara kararlılıkla karşı çıkması, Kürt halkının ulusal, demokratik haklarını, ayrılma hakkını savunması, Türk ve Kürt halklarının birlikte savaşımı için her çabayı göstermesidir. Türkiye'de yaşayan Kürtler üzerindeki kanlı katliamlara kadar varan baskılar ülkemiz için bir yüzkarasıdır. Bu baskılara karşı çıkmak her yurtseverin görevidir.

Yalnız Komünist Partisi'nin örgütlenmesi değil, işçi sınıfının her türlü faaliyeti, köylülerin her türlü hak alma istemleri kolaylıkla 141-142'nin alanına girebilmektedir. 141-142. maddeler, bilime, kültüre, sanata, eğitime, öğretime, kısacası egemen azınlığın kendisine karşı olduğuna inandığı her çabaya kolaylıkla yöneltebildiği baskı araçlarıdır. Bu maddelerin uygulama tarihinde 13 yaşında çocukların okul ödevlerinde Lenin ile Atatürk'ü karşılaştırmaları nedeniyle hüküm giymeleri, kırmızı ışık altında caz müziği dinleyen gençlerin komünizm propagandası yaptıkları savıyla suçlanmaları, yüzlerce başka örnek arasından seçerek söyleyelim, Anayasa Hukuku profesörü Mümtaz Soysal'ın Anayasaya Giriş adlı ders kitabında komünizm propagandası yaptığı savıyla 7,5 yıla mahkûm edilmesi gibi "sıradan" olaylar da vardır. 1981 sonrası açılan davalar esas olarak tüküyle 141-142'ye dayandırılmıştır. DİSK davası, Barış Derneği, TÖB-DER davası ve diğerleri...

Bu renkli bu çok yönlü çok amaçlı uygulama kimi yanlışlıklara, "hukuk düzeni"nde istenmeyen aksaklıklara mı işaret ediyor? Hayır, 141-142. maddelerin yalnız komünistlere değil tüm demokrasi güçlerine yönelik olduğuna işaret ediyor. Bugün

diktatörlüğün karşısına çıkmaya cesaret edecek her türlü muhalefet hareketi, demokrasi isteyen her yurttaş bu maddelerin tehdidi altındadır.

141-142. maddeler TCK'nın en ağır hükümleri, en ağır cezaları öngören maddeleri değildir. Örneğin bir 146. madde doğrudan ölüm cezasını öngörür. Ya da 141-142 kadar ağır hapis cezalarını öngören başka maddeler de vardır TCK da. Ama Devlete karşı işlenen suçlar kategorisine giren bütün maddeler güçlerini İtalyan Ceza Kanunundan aktarma 141-142 den alır. Bu maddeler bu gün Anayasanın da, TCK'nın da antidemokratik özünü oluştururlar. Türk hukuk mevzuatındaki antidemokratik tüm hükümlerin dayandığı temel, sınıf savaşımını yasaklayan bu maddelerden başka bir şey değildir.

Türkiye Komünist Partisi demokrasinin tutarlı bir savunucusudur. TKP'yi demokrasi güçleriyle bağlayan, diktatörlük karşısındaki tüm muhalefet güçlerinin birliğini savunmaya yönelten de onun demokrasi konusundaki tutarlı, kararlı tutumu ve görüşleridir.

Diktatörlük, diktatörlüğe karşı güçleri demokrasi güçlerini TKP'den uzak tutmak için yoğun propaganda yapıyor, tehditler savunuyor. TKP'den uzak duranlara hayat hakkı tanıyacağını fısıldıyor. Buna kanmak köklü bir yanılıgı olur.

Diktatörlerin antikomünizmle yüklü saldırıları karşısında, komünistlere aynı savaş yolunda yürümeme kaygusuna düşmek, yalnızca demokrasi mücadelesine zarar verir. Böyle düşünenler, hem komünistleri, Komünist Partisini hem de kendilerini tehdit eden, hepimizin üstündeki gökyüzünü kirleten bu yasa maddelerini 141-142'yi anımsamalıdır.

Biz TKP'ye ve öteki demokrasi güçlerine aynı zaman dilimi içinde uygulanan bu ceza kanunu hükümlerine ve bu antidemokratik uygulamaya karşı mücadelenin demokrasi güçlerini ortak ve tutarlı bir hedefte birleştirdiği kanısındayız. Geride bıraktığımız şu beş yıla dönüp bakalım, şu gerçekler apaçık ortada değil mi?

Bu beş yıl içinde 141-142. maddeler ne kadar çok uygulanıyorsa, ne kadar TKP tutuklaması yapıldıysa, işçi sınıfının, emekçi halkın önderi ne kadar çok politikacı sendikacı, barış savaşçısı öğretmen, aydın, kooperatifçi, Kürt yurtseveri tutuklandıysa, işsizlik, pahalılık o kadar çok artmadı mı, topraklarımızdaki Amerikan üsleri o kadar çoğalmadı mı, ekonomik durum o kadar hızla kötüleşmedi mi, alaksızlık, yozlaşma o kadar yayılmadı mı? IMF o kadar çok borç tahsil etmedi mi? Ve bir avuç holding, vurguncu, o kadar çok zenginleşmedi mi? Ülkemiz o kadar çok

güçten düşmedi mi? Kim bunların tersini iddia edebilir?

Eğer TKP yasaklı olmasaydı, eğer 141-142. olmasaydı bütün bu saldırılar bu denli korkunç boyutlar alabilir miydi?

Biz, Türkiye'nin güçlü bir TKP'ye ihtiyacı vardır, 141-142. maddelerin yok edilmesi, ulusal çapta nesnel bir ihtiyaçtır, Türkiye'nin önündeki engelleri aşması için bu zorunludur, derken işte bu somut gerçeklerden yola çıkıyoruz.

TKP 65 YAŞINDA!

TKP davalarının bir çoğu sonuçlandı. Kimileri sürüyor. Siyasi polis, MIT yeni yeni TKP davaları tezgahlamak için burnunu havaya dikmiş, av kokusu almış tazi gibi oraya buraya koşturuyor. Kısacası TKP, beş yıl sonra bu gün de mücadelesini olağan-olmayan koşullarda sürdürüyor. Ama açıklıkla söyleyebiliriz ki, beş yıl öncesinden her bakımdan farklı bir durum söz konusudur artık. Her ne kadar saldırganlığından bir şey eksilmemiş olsa da faşist diktatörlük bu gün bir kuşatma içinde kalmıştır. Şimdi demokrasi güçleri beş yıl öncesine göre daha kararlı, daha inatçıdır. Şimdi halk aldatıldığını, verilen sözlerin birer yalan olduğunu anladı. Biz beş yıl öncesine göre daha çok güçlenmiş olarak, bu halk kuşatmasını güçlendirmeye, düşmanın kuşatmayı yarma, kuşatma güçlerini birbirine düşürme çabalarını boşa çıkarmaya, var güçle çalışıyoruz. Gücümüzün kaynağı işçi sınıfıdır, geniş halk yığınlarıdır.

1985 yılında TKP 65 yaşına girdi. TKP, şimdi 65 yılını deneyini, birikimini özümseyen ve bütün partiye aktaran yönetimi ile, ülkemizde hiç bir sorunun TKP'nin katkısı olmadan çözülemeyeceğini, halk yararına hiç olumlu değişimin TKP'nin eli değmeden gerçekleşmeyeceğini kanıtlıyor. TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş 1985 yeni yıl konuşmasında şunları söylemişti: "Bu yıldönümünü, TKP'nin daha güçlendirilmesi belgisi altında kutlayacağız. 1985 yılı bu yolda yeni başarılar kazanacağımız bir yıl olacaktır. Böylece TKP, toplumun gebe olduğu değişime hazır bir parti haline gelecektir."

TKP MK Politik Bürosu yeni yılın ilk günlerinde, partinin eski üyeleri, emektar komünistlerle bir toplantı yaptı. Bu toplantıda Parti'nin 65. yıl kutlama kampanyasının başlatılması kararı da alındı. Emektar komünistler yayınladıkları bir bildiri ile

TKP'nin 65 yıllık savaşımını değerlendirdiler.

Söyle dediler: "Türkiye Komünist Partisi şanlı tarihi, savaşkan bu günü ile güçlüdür. Yarın daha güçlü olacak ve tarihsel görevini er geç yerine getirecektir".

Türkiye Komünist Partisi üyeleri ister zindanda olsunlar, ister öteki savaş boylarında, işte bu bilinçle savaşı sürdürüyorlar. Hiç bir güç, hiç bir zorbalık bizi işçi sınıfımız, halkımız, ülkemiz için savaşmaktan alıkoyamaz. 1985 yılında, Partimizin 65. yılını kutlarken işte bu kararlılıkla, işte bu üstün güçle savaş alanlarındayız.

Zindandaki komünist başını dik tutuyor. O, haklı bir savaşın ödün vermez militanıdır. Yığınların içinde sesini yükselten komünist gözünü kırpmadan bakıyor tehlikenin gözüne.

O, 65 yılın deneyini içiyor emektar bir komünistin elinden.

65. yılımızı kutluyoruz!

"KAVGA SESLERİ GELİYOR

KÖYLERDEN VE ŞEHİRLERDEN!"

TÜSTAV

TKP'İN SAVAŞIMI DURDURULAMAZ!

1919'dan 1985'e

Şubat 1919:	İstanbul'da ilk komünist gruplara yönelik tutuklamalar.
Şubat 1920:	Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası'nın kapatılması.
16 Mart 1920:	İstanbul'un emperyalist güçlerce işgali
Mart 1920:	Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkasının işgal kuvvetlerince kapatılması
10 Eylül 1920:	TKP'nin kuruluşu
28-29 Ocak 1921:	Mustafa Suphi ve 14 TKP yöneticisinin öldürülmeleri
Eylül 1922:	T.H.İ.F'nin ikinci kez kapatılması, yöneticilerinin ağır hapis cezalarına çarptırılmaları.
Nisan 1923:	İstanbul'da TKP üyelerinin ve yandaşlarının tutuklanmaları.
Mart 1925:	Takrir-i Sükun yasasının kabul edilmesi, Aydınlık, Orak Çekiç ve Yoldaş gazetelerinin kapatılmaları, tutuklamalar.
1927:	TKP tutuklamaları.
1929:	TKP tutuklamaları.
1930:	TKP tutuklamaları
1931:	TKP tutuklamaları.
1932:	TKP tutuklamaları.
1933:	TKP tutuklamaları.
1936:	141-142. maddelerin Türk Ceza Kanununa alınmaları.
1938:	Nazım Hikmet ve arkadaşlarının Orduyu isyana teşvik iddiasıyla tutuklanmaları. Harb Okulu olayları davası tutuklamalar.
Eylül 1939:	İkinci Dünya Savaşı'nın başlaması.
1944:	TKP tutuklamaları.

Mayıs 1945:
1946:

1950:
1947:
1952:
Temmuz 1950:
1951:
1951:
1971:
12 Eylül 1980:

1981:

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesi.
Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi'nin ve Türkiye Sosyalist Partisi'nin kapatılmaları.
DP'nin iktidara gelişi.
Marşal Planı'nın yürürlüğe girmesi.
Türkiye'nin NATO'ya girişi.
Türkiye'nin Kore'ye asker göndermesi.
141-142. maddelerin ağırlaştırılmaları.
TKP tutuklamaları.
TİP'in kapatılması. TKP davası.
Askersel darbe. Evren cuntasının erke el koyması.
Tüm partilerin ve ikinci kez TİP'in kapatılması, TKP tutuklamalarının başlaması.

TÜSTAV

Tercüman

Parti evleri ve partiye ait işyerleri ortaya çıkarıldı

TKP (TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ) ÇÖKERTİLDİ

BORIS PONOMAREV KİMDİR ?
Türkiye Komünist Partisi'nin başlıca dışişleri temsilcisidir. Sovyet Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne birinci sınıf Politbüro üyesi Ponomarev, Stalin'in vefatından sonra Kremlin'in en yakın dostu olarak Sovyetler Birliği'ne göç etmiştir. Ponomarev'in iki yurtdışı gezisi vardır. 1963'te Fatin yurtdışı TKP'nin politik ve stratejik çizgileri ile tanışmıştır.

● 8 Yıldır TKP'nin yurtdışındaki Merkez Komitesi'ne her ay rapor gönderdiği tesbit edilen eski Dışişleri Bakanlarından Hasan Esat İskender

GENEL KURULUŞ RAPORU
12 Eylül 1983
12 Eylül 1983
12 Eylül 1983

Diger vandan TKP ve yan örgütleri faaliyetlerini her türlü koşullarda sürdürecektir. Bütün taraflar çoğaltmaya çalışacaklar, başarıları ve faaliyetleri çoğaltmaları oranında

Utanzmazların cüreti!

VEFAT
81 yıllık onurlu yaşamının, 61 yılını bu uğraşa adanmış üstün insan, öğretmenimiz **MARAT İSMAİL'İ** yitirdik. Acımız derindir. Ondan öğrendiklerimiz biziye, BİLEN'in genç kız ve oğullarına yol gösteriyor.

DOSTLARI

ACIKAYDIRIMIZ

TKP, Türk basınına ilân verip İsmail Bilen'i övdü

● "Atamı kör, herkele körüm" sanma galleti ile matam görünüşi bir vefat ilânı arkasına gizlenen Türkiye Komünist Partisi üskatı, TKP lideri İsmail Bilen'i parti ismi olan "Marat İsmail'i" kullanarak övken, vatan haini komünist lideri "şerhli bir Türk öğretmeni" olarak göstermekten de utanmadı.

● Vatan hianetini Moskova'da geçen 61 yılını "parti uğrunda" diye gösteren...

Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri İsmail Bilen'in, DISK yöneticilerine gönderdiği «TALİMATLAR» ele geçirildi

23-12-80

DISK-TKP işbirliği ortaya çıkarıldı

● DISK, Türkler ekibinin yönetiminde iken ortaya atılan UDC (Ulusal Demokratik Cephe) taktiği altında TKP tarafından geliştirildi

TKP Barış Derneği'nin yönetiminde z sahibi oldu

«Kutlama törenleri» yapılar. Kutlama törenlerinden sonra örgütler kendi aralarında bir komite oluşturarak «BARİŞ DERNEĞİ»ni nak için harekete geçtiler

İSMAİL BİLEN KİMDİR

İGY-KOOP şubelerince tesbit DPT'ye gelen bütün raporları TKP'ye

Bizim Radyo, Barış Derneği davası için talimat veriyor

İGD ve İKD davası başladı

İGD (İleri Geliştirme Derneği) ve İKD (İleri Kaderler Derneği)nin kurucu, yönetici ve diğer 24 kişi hakkında açılan davaya, İstanbul Süveyrözü Kurumunda 3 Temmuz'da Anket Mahkemesi'nde başlandı. Duruşmada iddianameyi okuyan hakim, davayı, derneklerin kuruluş amaçlarını, faaliyetlerini,...

İstanbul Süveyrözü Kurumunda 3 Temmuz'da Anket Mahkemesi'nde başlandı. Duruşmada iddianameyi okuyan hakim, davayı, derneklerin kuruluş amaçlarını, faaliyetlerini,...

ANKARA, DZEL
BAŞLİTİ İSTİFİ İNGİLİZ
ANALİ: ERMENİSTAN
KARŞILIK İSTİFİ İNGİLİZ
Güç Ordusu İstifleri İstif
Güç Ordusu İstifleri İstif

Kaçak sol,
ilhan

Türkiye ve Türkiye dışı kurulan son bir dizi şirketin de Türkiye'ye katkı sağladığını düşünüyor.

Hakkın B. Barış

[illegible]

Yerleşim • KASIM İNCEVAZARI

TKP
OSYASI
1920

Emre
bö
lus

[illegible]

t cephes

Bishop Tappan Robert Rantoul Amos A. Phelps

KÖSEBAS
Ergün Göz

**ALMANYA'DAKİ
KOMÜNİSTLERİN
SON CİNAYETLERİ**

Gözetilmeden salıverilen komünistlerin verdikleri habere göre, Almanya'da...

...Göze
...Türkiye

Tercüman Bugüne Nasil Gelindi?

- 1951-52 İtalyanları 7 Ekim 1951'de 131 komünist çetili hapis ve tutukluların mahkûm edilmesini noktalamıştı.
- 1957 genel seçimlerine katılan Valide-i Milliye Genel Başkanı Hikmet Kıvılcımlı ile 21'den fazla komünist teşkilatı organize etmiş ve tutuklandı.
- 13.2.1961'de kurulan Türkiye İktisadi ve Sosyal Kurulunda (TİSK) 10 komünist üye vardı.

-Kim kimi yargılıyor?-

[illegible][illegible][illegible][illegible]

“Ohne die KPdT kann die vom Volke ersehnte Demokratie nicht verwirklicht werden”